

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Homines hominibus, & amicos amicis esse lupos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

à confortio & familiaritate maleficorum. Itaque, quò ipse non potest accedere diabolus, ministros suos mittit, cum his loquuntur, edunt, bibunt, ab his, de quibus tam dira non suspicantur, esculenta, poculenta, & in illis venena, sine metu accipiunt; quin & hæreses, & paullatim ipsum atheismum. Vidimus multos superstitionibus & magicis artibus à socijs & commilitonibus suis strictos, qui cum ipso, si apparuisset, dæmone fœdus nunquam pepigissent. Nec cum Moyse, nec cum Paulo Apostolo palàm congređi ausus est; ad illum Iannem & Mambrem, ad hunc Elymam misit, vt vtrique resisteret. Et sæpe etiam ipsi venefici cohorrescunt quædam agere, à quibus natura refugit; vt amicos inficere, prolem suam necare, ac similia, sed quia mancipia sunt Ditis, ad ea perpetranda verbis, minis, verberibus adiunguntur. Quid igitur mirum est, si hominibus nocent, cum ei pareant etiam alij, qui magi non sunt, vel tacite, & sine comminatione, venena, tela, vulnera, funera suggerenti? Sic & morbi, & morborum causæ multiplicantur; sic plures, dum veneno, aut ferro alios perdunt, peccato ipsi quoque perduntur. Satis enim est dæmoni, quocumque titulo animas ad interitum trahat. More Principis, habet in aula sua alios seruos, qui sunt intimi, & primæ admissionis, alios autem itidem suos, qui etsi non sint à cubiculis, sufficit esse à stabulis.

Exod. 7. 12.
Act. 17. 8.

*Nemo sibi, si non magnus est, promittat Olympum,
Curritur ad Manes undique, mille vijs.*

II.

Quare non opus est Medicis, non poculo Circeo, non Pysyllis, aut Marfis; neque aduocanda est Dipfas anus, aut Canidia Neapolitana vnguentaria, aut Locusta ciranda, quæ boletos inficiat; sine his Agrippina Claudium maritum nouit suffocare. O quot viri vxores, aut vxores maritos, aut serui dominos, immò filij parentes, hoc magistro instigante, in morbum conijciunt, qui magi non sunt? Et tamen nõrunt, quid noceat; mille sunt historiæ, exempla quotidiana. Multi enim, quod palàm, & ferro facere non audent, offis, & medicatis haustibus consequuntur. Quamquam, vt verum sit illud diuerbium, *Homo homini lupus*, non requiruntur herbæ Ponticæ, non Moeris: ira Lycaones facit; inuidia Sauli lanceam porrexit, qua peteret Dauis.

1. Reg 20. 33.

Davidem; superbia & ebrietas Alexandrum armavit in amicos. Quid de latrocinij, quid de bellis dicam? Quot inde saucio pede, manu, capite veniunt? si tamen veniunt. Tota valerudinaria, impleta vidimus turmis vulneratorum, post vicini hostis conflictum. Quis hoc fecit? homo homini fecit. Neque in acie dumtaxat ista fiunt, sed in nuptijs, inter choreas, inter conuiuia, non iam Lapitharum, aut Thracum, sed Quiritium scyphis pugnatur; immò in ipsis curijs homines laniantur. Ibi tribus & viginti vulneribus confixus est Cæsar. Alij ne in cubilibus quidem, aut ædium suarum penetralibus securi sunt, immò in ipso *astino cœna-* ludic. 3. 21.
sulo Eglon rex Moab ab Aod percussus est. Ioab ad aram frustra 3. Reg. 2. 34.
 confugit. Non fuere venefici, qui hæc fecerunt; immò plerique amicitiam vel coluerunt, vel simulârunt, apud eos, quibus plagæ, aut cicatrices, velut quædam læmata fuerant humanæ fragilitatis. Artifices olim hodieque operibus suis inscribebant, *Apelles aut Phidias faciebat*: ad eundem modum Crates, postquam Nicodromus citharædus eius dictis laceffit illi pugnum in os impexit, eumque suggillavit, fronti suæ imposuit tabellam, in qua scriptum erat: *Nicodromus faciebat*. Possent multi vultu pallidi, fronte laceri, oculis liuidi, brachijs aut cruribus læsi, idem inscribere: *Amicus faciebat*. Nam vna sæpe hora eisdem videt ex animo amicos, & juratos hostes. Quare sicut antea illi omnia jucunda optabat, ita postea morbos centum imprecatus, sexcentas plagas machinatus est.

Sed vincit culpam impetus animi, & præceps furor facilius veniam meretur. Illos præterire non possum, qui in studij, mensæ, ludorum, potationum socios, amicos, fratres, sæuiunt meditatio, seque mutuo per legatos, per litteras, sciente & consentiente, vel dissimulante magistratu, solemnibus formulis, ad duellam inuitant, pronocantque; in quibus aliud nihil quæritur, nisi ut is, cum quo dulces capiebantur cibi, vulneribus concisus deformatur, aut lethali ictu confossus, ex arena illico mittatur ad gehennam. Itaque non loquor de pugnis aut duellis licitis, in quibus, ut sanguini & exercitui parcat, inter duos, qui committuntur ex legitimæ autoritatis pacto, victoria consistit. Qui mos fuit olim apud Palæstinos, ut constat ex Goliæ pronocatio-

III.